

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 294

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμὴ νέκι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20 Ἡ Διεύθυνσις τῆς εφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 30 Σεπτεμβρίου 1884.

ΑΙ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ

Δὲν ἠξέυρω ἂν ἡ μοῖρά μου θὰ μὲ καταδικάσῃ καμμίαν φορὰν νὰ γίνω πολιτικὸς καὶ νὰ διενεργῶ διαδηλώσεις. Ἄλλ' ἂν πάθω ποτὲ τόσην στρέβλωσιν φρονῶν ὥστε νὰ ἐνδιαφέρωμαι περὶ τελετῶν καὶ παρατάξεων καὶ ἐξουσιῶν καὶ ἀναδιβάσεων καὶ πτώσεων κυβερνήσεων καὶ ἂν ἀποδεχθῶ ποτὲ ἐντολὴν τῆς μερίδος μου νὰ συντελέσω εἰς τὴν ἐρμηνεύσιν τοῦ δημοσίου φρονήματος, ἰδοὺ τί θὰ κάμω; Θὰ φροντίσω νὰ τὸ προαναγγείλω δύο ἐβδομάδας πρὶν, θὰ προσπαθῶ νὰ θεσθῶ συνειληθῶν μετὰ διαφόρων, εἰσαρχόμενος εἰς ἐργαστήρια, συνεννοούμενος, κινούμενος, ἐργαζόμενος καὶ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνεργείας θὰ κλεισθῶ εἰς τὸ σπῆτί μου καὶ ἐγὼ καὶ ὅλοι οἱ φίλοι μου. Εἶμαι βεβηχιστάτος ἐπι χάρις εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ εἰς τὴν Κυβέρνησιν κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ἢ πόλις θὰ εἶνε ἀνάστατος.

Τί σκοπὸν καὶ τί ἀποτέλεσμα θὰ εἶχεν ἡ κατὰ τὴν ἀριζὴν τοῦ βασιλέως διαδηλώσις τῆς ἀντιπολιτεύσεως; Νὰ δεῖξῃ εἰς τὸν βασιλέα ὅτι ὑπάρχει διάστασις τις μεταξὺ τοῦ λαοῦ καὶ τῆς κυβερνήσεως, ὅτι αἱ περιστάσεις δὲν εἶνε τόσῳ συνήθεις καὶ ὅτι ἡ χώρα του, ἐξ ἧς ἔλειπε, κατὰ τὸ διάστημα: αὐτὸ δὲν ἠσύχαζε καὶ αὐτὴ οὐτε ἐκκλινεν ἀμέριμνος τὰ λουτρά της. Ὁφείλομεν νὰ ἐκφράσωμεν πλήρη τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν ὡς ἀντιπολιτευομένων πρὸς τὸν κ. πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰς λοιπὰς ἀρχὰς τῆς πρωτεύσεως. Ἄνευ τῶν ἀόκνων αὐτῶν προσπαθειῶν ἢ διαδηλώσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως θὰ περιωρίζετο εἰς ὀλίγα Ζήτω καὶ ὀλίγα Κάτω, τῶν ὁποίων τὴν ἔννοιαν ἴσως δὲν θὰ ἐκαταλάμβανε καλὰ καλὰ ὁ βασιλεὺς. Ἄλλ' ἢ κυβερνητικὴ ἠθέλησε νὰ ἐννοηθῇ ὑπὸ τοῦ βασιλέως πλήρως καὶ τέλειον τὸ φρόνημα τοῦ λαοῦ καὶ διὰ τῶν ἐνεργειῶν αὐτῆς ἢ πόλις παρουσιάσῃ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς

ἐπαρχαρχμπτούσης βασιλείας διατελοῦσα ἐν στάσει καὶ ἢ ἐξουσία διατρέχουσα τὸν ἔσχατον τῶν κινδύλων.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία ὅτι ὁ βασιλεὺς θὰ εἶδε καὶ θὰ κατενόησε πάντα ταῦτα. Θὰ ἐξετίμησεν ἀρκούντως καὶ τὴν ἐξαιρετικὴν παράταξιν τῆς στρατοῦ καὶ τὰς ἀγρίας μορφὰς, αἵτινες τὸν ἐχαίρετησαν, καὶ τοὺς ἀλλοκότους ἀλλαλαγμοὺς καὶ τὸν κρότον τῶν ὑπὸ τὰ παράθυρά του πυροβόλων. Ὑπὸ τὴν ἐποψὴν ἰδίως αὐτῆν ἢ ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως διοργανωθείσα ὑπὲρ τῆς ἀντιπολιτεύσεως διαδηλώσεως ἐπέτυχε πληρέστατα.

Ὁμολογουμένως δὲ δὲν ἐφείσθη πρὸς ταῦτα οὔτε κόπων οὔτε δαπανῶν. Σχετικῶς πρὸς τὰς τελευταίας ταύτας ἐκ τῶν ἀποτελεσματικωτέρων αὐτῆς μέτρων ὑπῆρξεν ἢ ὀλίγας ἡμέρας πρότερον ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν παροχὴ ἐκτάκτου πιστώσεως 18,000 δραχμῶν ὑπὲρ τῆς δημοσίου ἀσφαλείας. Ὑποθέτομεν ὅτι ἢ περὶ ἧς ὁ λόγος πιστώσεως δὲν θὰ συνετέλεσεν ὀλίγον εἰς τὴν ἐν τῇ πλατεῖα τῶν ἀνακτόρων παρουσίαν τῶν πολυτίμων μαχαίροφόρων παραγόντων τῆς κοινῆς τάξεως καὶ ἡσυχίας.

Ἄλλὰ καὶ αὐτὴ ὅλα ἂν ἔλειπαν πάλιν ἢ κυβερνήσεως ὅτι ἐπιστόγχανε τὸν σκοπὸν τῆς διὰ μόνης τῆς εὐφύας της. Πληροφόρηθηκα ὅτι οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἐμελλον ν' ἀναρτήσωσι μύθρα, ὡς ἐν Τριπόλει, ἔσπευσε πάσῃ δυνάμει νὰ προσετακτισθῇ καὶ νὰ κερυσιάζη πρῶτον πρῶτον εἰς τὰ ὄμματῃ τοῦ βασιλέως τὸν Λεούκοδις.

Αἱ προχθεσινικὴ διαδηλώσεις ἀπέδειξαν ὅτι ὁ μόνος ὀργανωτῆς τῶν ὀποίων δὲν θὰ φέρῃ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὁ ν. Τρικρούνης εἶνε ὁ τῶν διαδηλώσεων. Οἱ κκ. τμηματάρχαι καὶ λοιποὶ ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων ὑπουργείων παρέσχον τόσα δείγματα ἰκανότητος περὶ τὴν διοργάνωσιν τοῦ κλάδου αὐτοῦ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ὡστε περιττὴ καθίσταται πᾶσα πλέον σκέψις περὶ τούτου.

Αὐτὴ ἢ Στ ο ἰ εἶνε προωρισμένη πάντοτε νὰ εἶνε ταμεῖον θυ-

μηδίας. Περιγύρουν εν αρχή πύκτα τὰ σπιδάντα, τὸς ἐν τῇ πλατείᾳ τοῦ Συντάγματος θορύβους, τὸν πυροβολισμόν, τὴν κατά βουλεύτων ἐπιθέσεις, τὴν ἀλλεπαλλήλους συμπλοκὴν κλπ., ἐπιλέγει κατωτέρω: «Καὶ ἐπειτὰ καὶ ἐντετατευμένοι ἐρημερίδας διευχυρίζονται ὅτι ἔλαβον χώραν δικηλόωσι ἐν μέρῳ τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ὅτι ἡ κυβέρνησις ἐστρατολόγησεν ἀντιδικηλόωσι. Ἡ χθεσὴ ἡμέρα ἀπέδειξεν ὅτι δὲν συνέβη οὕτε τὸ ἐν οὕτε τὸ ἄλλο. Πρὸς τὸν πρωτότυπον τοῦτον τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι μόνον ἐνάλογον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς δημοσιογραφίας εὐρίσκωμεν τὸ γνωστὸν ἐκαστοῦ τοῦ ἐπὶ Μαζαρίνου δημοσιογράφου, ὅστις ἐπὶ τῇ διαδόσει τοῦ θανάτου τοῦ κερδινάλιου ἔγραψε τὰ ἑξῆς: «Πολλοὶ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ μέγας κερδινάλιος ἀπέθανε». Ἄλλοι δὲ οἱ ζῆ ἀκόμη. Τὸ ἐπ' ἡμῶν δὲν πιστεύομεν οὕτε τὸ ἐν, οὕτε τὸ ἄλλο.

Εἰς τὸ ἑξῆς μετὰ τῶν κυριωτέρων προσόντων ἐνεργῶ ὀπχοῦ κόμματος, πολιτευομένου καὶ ἀντιπροσώπου τοῦ λαοῦ πρέπει νὰ κατελέγεται καὶ ἡ ὑγεία τοῦ στήθους καὶ ἡ σωματικὴ ῥώμη. Ὁ ἀρχαιοπρεπὴς κρησιόλης Καλλιμάχος ὁμοιογενῶς ἐδικαιοῦτο πληρέστερα νὰ πρᾶξῃ ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ ἄφου συνεκέντρου ἐν ἑαυτῷ διαγκωνίζων τὸ πλῆθος τῆν ἰσχὺν ἄλλων δέκα καὶ τοὺς πτεύμονας ἄλλων εἴκοσι.

Φαίνεται ὅτι εἰς τοὺς μετεμριετισμοίς, οὓς διενήργησεν ἡ κυβέρνηση, κλητήρων καὶ ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτῶν εἰς πολιτικὰ κατελέγοντο καὶ πυροβόλονται με ἐνδύματα πολιτῶν. Ἄλλως δὲν δύναμεθα νὰ ἐξηγήσωμεν τὴν φράσιν, ἣν ἔδωκεν εἰς τὸ στόμα τοῦ βασιλέως πρὸς τοὺς κάτωθεν τῶν ἀνακτόρων συνηθροισμένους περὶ τῆς προθυμίας ἣν ἔδειξαν πρὸς κατάσσειν τῆς πυρακίξ.

Τὸ χαρακτηριστικώτερον ὄλων τῶν θορύβων τῆς παρελθούσης Τετάρτης ἦτο ὅτι ἐν τῇ πλατείᾳ τῶν ἀνακτόρων ἐν τῇ σῶμα πρὸς σῶμα ἄρρηκτῶ συνωθήσει ἐκείνη καὶ τῷ ἐναγκαλισμῷ σχεδὸν τῶν ἀντιπάλων ἐρευγομένων κατὰ πρόσωπον ἀλλήλων τὴν ὑπὲρ τοῦ κόμματός του ἕκαστος κραυγὴς καὶ ἐξημέμειον καὶ ἀνταπειλουμένων, κατωρθώθη νὰ πέσουν δέκα πυροβολισμοὶ καὶ νὰ δικασχίσουν ὅλοι τὸν θῶρον καὶ δικυγὴ πάσης κομματικῆς ἀποχρώσεως ἄρα. Ἄλλ' ὁ κόσμος δὲν ἠμποροῦσε νὰ πιστέυσῃ τὰ μᾶττα του καὶ αὐτοστιγμαὶ ἔπαυσεν ἡ ἐργασίᾳ τῶν πνευμάτων καὶ ἤρχισεν ἡ τῶν παιδῶν. Πρέπει νὰ ἐξετασθῇ βαθύως ὁ περίεργος αὐτὸς φυσιολογικὸς νόμος καθ' ὃν τὰ μόνον μέλη τοῦ ἀδικήρου συνταγματικῶ ἑλληγος πολιτοῦ τὰ τιθέμενα εἰς ἐνέργειαν ἐν τοιαύταις ἀνωμάλοις περιστάσεσιν εἶνε αὐτὰ τὰ τέσσαρα.

Οὐχ ἦτοσαν αἱ μαγκούραι τῶν ὑπουργικῶν ἐπόρθησαι νὰ δευλέψουν ὀλίγον κερκαλαὶ τινες ἐμυλωπίσθησαν καὶ ἔρρευσαν ὀλίγον αἶμα. Ἐως τότε ἐγνωρίζαμε, ἔλεγεν εἰς εὐφροῆς ἐπὶ τούτῳ, μόνον μονομαχίας μέχρι πρώτου αἵματος· τότε εἰς αὐτὴς πρέπει νὰ προστεθῶσι καὶ αἱ ἐπικατάσεις μέχρι πρώτου αἵματος.

Διὰ τοὺς τραπέντας εἰς φυγὴν ἰσραήλ· μέθοδος προφυλάξεως καὶ ἀποφυγῆς συγχρόνως καὶ τῆς καταδιώξεως τοῦ ἱππικοῦ καὶ τῆς συγχρηκωλῆσεως μετὰ τοῦ πλῆθους (ἐφεύρεσις νεωτέτη): Φίλος συνδρομητὴς ἴσταντο ἐπὶ τῆς λεωφόρου Κηφισίας παρατηρῶν τὰ γινόμενα ἄλλ' ὅταν τὸ ἱππικὸν ἤρχισεν νὰ ἀλωνίζῃ καὶ τὸ πλῆθος νὰ φεύγῃ ἐτράπη καὶ αὐτὸς δρομαίως τὴν πρὸς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος. Εὐσωμος ὁμως καὶ βλέπων ἄφρευκτον τὸν κίνδυνον νὰ παρασυρθῇ καὶ νὰ καταπατηθῇ ὑπὸ τοῦ πλῆθους ἔστη ἐπὶ στιγμῆν

ἀγνοῶν τί νὰ πρᾶξῃ· ἄλλ' ἐκεῖ κίρνηδῶς τῷ ἐπέργεται φεικτοτάτη ἰδέα· τρέχει πρὸς τὴν ἄερα, τὸν πεζοδρομίου, ἐναγκαλίζεται ἔρωτικώτατα μὲν... πιπερὰ καὶ μένει ἐκεῖ μέχρις οὗ παρῆλθεν ὁ συρφετὸς καὶ ἔπαυσε ἡ ὄργη τοῦ Κυρίου. Ἡ μέθοδος αὐτῆς ἀπαλλίτσει ἀπὸ πολλοὺς κόπους καὶ πλείονας ἀνητηγίξ. Ἡμπορεῖ νὰ χρησιμεύσῃ καὶ ὡς Μίσ συμδουλή * * * ἡμέραν τῆς Νέας Ἐφημερίδος.

Ὁρελιμωτέτη ἰδίως θὰ εἶνε ἡ ἀνωτέρω συμβουλή διὰ τοὺς κατὰ τὰς πρὸ τῶν ἀνακτόρων σιγήας τραπέντας εἰς φυγὴν ἀνωτέρους τινὰς ἐξωκομματικούς. Τὸ γεγονός· λέγεται μετὰ πολλῆς πιθανότητος καὶ δὲν ἔχομεν λόγους νὰ μὴ τὸ πιστεύωμεν. Τὰ ἐγνωσόμενα μέχρι τοῦδε προσόντα ταῦτα τῶν ἡμετέρων πολεμάρχων θὰ ὑποδηλώσῃσι βεβίως ἐπιτηγῶς τὸν κ. Vassour εἰς τὸ δύσκολον ἔργον τῆς διοργανώσεως τοῦ ἐλληνικοῦ στρατοῦ, ὅπερ ἀνέλαβεν.

Ἐν τῷ σταθμῷ τοῦ σιδηροδρόμου ὁ Ραββίνος τῆς Λαρίσσης παρευρισκόμενος εἰς τὴν τελετῇ ἴστατο ἐν τινι γωνίᾳ, μόνος καὶ ἀπομακρυσμένος τῶν συνοδικῶν.

Εἰς ἀποβλέπων πρὸς αὐτὸν καὶ ἀναμνηθεὶς τῆς Γραφῆς: — Οὐ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείτας!

Πῶς τὰ τυμιδάζει δὲλ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος! Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τὸ κοινὸν ἀνεγίνωσκε τοὺς διθυράμβους τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ ὑπὲρ τῆς ἐλληνοτουρκικῆς ἐνώσεως καὶ μετ' ὀλίγας πάλιν ἡμέρας ἔβλεπε τὴν μετὰ τῶν σέρβων καὶ μαυροβουινῶν συμμάχων του.

Εἰς βλέπων τὴν ἐν τῇ ὁδῷ Σταδίου παρέλασιν τῶν Μανιατῶν ἀχθοφῶρων παρευρισκόμενων νὰ ζητωκραυγᾶσιν ὑπὲρ τῶν φῶρων εὐρισκε πολλὸν δικαιολογημένον τὸν πληρωμένον ἐνθουσιασμόν των διότι μόνον αἱ ῥάχεις αὐτῶν θὰ δύνανται νὰ βαστάσουσιν τὸ βάρος τοιοῦτων φῶρων.

Οἱ κεντημένοι τὴν ὁδὸν Σταδίου δικηλωταὶ προτοῦ συνκνήτουν τὸν κ. νομάρχην ἐνέτυχον τῷ κ. Δεμάθῃ, ὅστις ἐπὶ τῇ θῆξ αὐτῶν ἔσπευτε νὰ κρυθῇ ἐντὸς τοῦ ἐθνικοῦ τυπογραφείου καὶ ἀναρνήσῃ ἐπὶ τινος πρᾶχθῆρος αὐτοῦ, ἐξφακισθεὶς ὁμως πάλιν μετ' ὀλίγον ἀμέσως. Διηρούμενος δὲ τὰς ἀλλεπαλλήλους ταύτας ἐμφανίσεως του ἔλεγεν:

— Ὁταν ἐδῶ γὰρ τὸ πρᾶχθῆρος μου εἶπε κάποιος πῶς θὰ μοῦ πετάξουν πέτρις καὶ γὰρ αὐτὸ μπερὴ πάλι μέσκα, ὅχι γιὰτὶ ἐφοδῆθηκα, ἀλλὰ ἐκτιτῆξες... μὴ τύχη καὶ βλάψουνε τὸ κατὰστημα...!

Ἡ ὑπὲρ τῶν δημοσίων αὐτῆς μέριμνα τοῦ ἀγχοῦ ὑπαλλήλου ἐλπίζομεν ὅτι θὰ ἐκτιμηθῇ δεόντως.

Καὶ ἄς κλεισώμεν ἐπὶ τέλους τὰς ἐντυπώσεις μας ταύτας μετὸν καλλίτερον ὀρισμόν, ὅστις ἦδύνατο νὰ δοθῇ τῶν διαδηλώσεων, ἀνάμνησις τῶν ἀποκρίων, χαρακτηρισίζουσα εἰκονικώτατα ὄλην τὴν ἀνάκαθεν μετακρημμένην πολιτείαν τῆς κυβερνήσεως.

Ἦταν διαδηλώσεις μετεμριετισμένων καὶ μὴ.

Κοῦ

ΕΒΔΟΜΑΣ

Ἐπάτησε καὶ ὁ βασιλεὺς ἑσῶν Ἀθηνῶν τὸ γῶμα καὶ ἔγιναν ἀνάστατοι γυναῖκες καὶ ἄνδρες ὅλοι· ἀλλὰ τὰ μαῦρα, φαίνεται, δὲν ἔπαυσαν ἀκόμα καὶ πάλι μαῦραι στήνονται παντημέρας ἐν Τριπόλει. Ἐτὸν Πύργῳ ἐπανάστασις μετὰ ροπαλοφόρων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῶν παντοίων φῶρων.

Πόσα καὶ πόσα ἔγιναν, ὦ Ἕλληνας πολῖτα! Ὅποιος ἐνθουσιασμός εὐφῶρων καὶ ἀπῶρων! Καὶ πρὸς ἐκδηλώσιν χάρις ὅπως λυποῦνται ἀναφανδὸν ἐσοφῶρων ἐμπρὸς τῶν Ἀνακτόρων! Εἰς λυποῦνται ὁ κλητῆρ ἐξείφθη· μετεβλήθη, καὶ ὁ λυποῦντης ὡς κλητῆρ διέτρηξε τὰ πλήθη.

Πόσαι ὀμάδες καὶ χοροὶ ἐκ μετεμριετισμένων! Ὅποιοι Μαυροβούνιοι καὶ Βούλγαροι καὶ Σλάβοι, ποῦ δὲν ἠμποροῦσε ἑσῶν σωρῶν τῶν ἐνθουσιασμένων τὸν γνήσιον ἰθαγενῆ κανεὶς νὰ καταλάβῃ! Ποῖα τοποῦζια φοβερὰ εἰς ρωμαλέας χεῖρας καὶ προσταγαὶ εἰς μυτικὸς καὶ φανεροὺς κλητῆρας!

Τὰ εἰ ἀμάξης ἔπαθε καὶ ὁ κύριος Νομάρχης, ἂν καὶ διαμαρτύρεται πῶς ὅλα εἶνε μῦθοι, ἀλλ' ὁμως καὶ ὁ ὁ σὲ β ἑκεῖνος τιμηματάρχης μακρὸς μακρὸς ὡς π ἄ σ α λ ο ς ἐφάνη μὲς' στα πλήθη. Μὰ καὶ ὁ Πόγγης ὁ γνωστὸς ἠκούσθη κράζων ζήτω, καὶ λέγουσιν μάλιστα πολλοὶ πῶς ὠπλισμένους ἦτο.

Πλὴν καὶ ὁ Λομβάρδος ἔπαξε πολὺ σπουδαῖον ρόλον καὶ ἡ μύτη του ἑσῶς ἀπειλὰς τοῦ κότμου ἐξετέθη, καὶ βεβαιόων μερικὸι ὅτι ἐν μέτῳ ὄλων incognito καὶ ὁ κύριος Δεμάθης παρευρέθη. Ὡ! τί παράτα ἔκτατος καὶ εἰς ὄλα τῆς καινούργια, ἀφοῦ γὰρ αὐτὴν ἐδρόνησαν πρώτη φορά κουμπούρα.

Καὶ ὁ Σηλυβριώτης ἔλασε με ἀνοικτὸ τὸ στόμα καὶ κατὶ ἤθελε νὰ πῇ, χωρὶς καὶ αὐτὸς νὰ ξεύρῃ, καὶ προσπαθεῖ νυχθημερὸν ὁ δυστυχῆς ἀκόμα τὴν θαυμαστὴν συνέχειαν τοῦ λόγου του νὰ εὐρῃ. Καὶ ἴσως με τὸν βασιλεῖα συνέντευξιν ζητήσῃ, μήπως ἠμπορέσῃ μοναχὸς νὰ τοῦ τὸν προσφωνήσῃ.

Ὅποιος σάλος ἰδεῶν καὶ σάλος αἰσθημάτων! Ὅποια ἐξάψις φρενῶν καὶ ἀλλαγὴ προσώπων! Ὅποια σύγχυσις φῶων καὶ ξυλοκοπημάτων, καὶ ὅποιον τσαλαπάτημα καὶ ζῶων καὶ ἀνθρώπων! Τί φόβος πατριωτικὸς καὶ δάκρυα καὶ γέλωτες, καὶ ὁ λόγος ὁ βασιλικὸς χωρὶς ἀρχὴν καὶ τέλος!

Ἄλλ' ὁμως ἄς ἀφήσωμεν τῆς τελετῆς τὸν θῆρον καὶ μέσκα εἰς τὰ σπήττα μας καλὰ ἀμπαρωθέντες, ζήτω, ἄς ἀνακράξωμεν, τὸ ἔθνος τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡ Ἀντιπολιτεῦσις καὶ ὁ ξυλοκοπηθέντες. Καὶ πάλιν στεφανούμενοι με δάμνας καὶ μυσταίνας, ἄς ἴδωμεν τί γίνεται· καὶ ὁ πόλεμος τῆς Κίνας.

Μεταξὺ τῶν βαρυσημάτων γεγονότων τῆς ἐβδομάδος πρέπει νὰ καταλογισθῇ ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ μάλιστα καὶ τοῦτο, ὅτι ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἐκλείσθη ἐν τῷ φρενοκομείῳ τοῦ Δακρυίου ἐπὶ τινὰ ὥραν. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἐκλείσθη ἐκούσιως καὶ διὰ φίλων-θρωπικῶν μάλιστα λόγων, διὰ νὰ παρατηρήσῃ, ἂν τὰ διαδοθέντα περὶ τῆς καταστάσεως τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ἰδρύματος ἦσαν ἀληθῆ. Καὶ ἠδύνατο μὲν ν' ἀποσταθῇ πρὸς τοῦτο τὸν ἐπιστήθιον τιμηματάρχην του κ. Καζάξην ὡς ἐκτελεστικὸν ἐπισημῶν δέ-μῳς νὰ πληροφρηθῇ ὁ ἴδιος, ὅτι ἐπισημώτερον μὴ ἀγνοῶν ὅτι τὸ ἄτυλον τοῦτο εἶνε ἀποκρίμα τῆς ἑμμερῶς διοικήσεως του πρῶτοςτι ν' ἀποκρίσῃ καὶ ἀλλήλων σημασίαν. Κατὰ τὴν ἐπισκεψιν ταύτην βεβίως ἐπαρτήθησεν ὄλα τὰ σορὰ μέτρα καὶ τὰ σχέδια τὰ τεθέντα εἰς ἐνέργειαν κατὰ τὴν ἀφῆσιν τοῦ βασιλέως, τὰ ὅποια ἀπέδειξαν τῶσον τραυῆς τὴν φρενολογικὴν κατὰ-στασιν τῆς κυβερνήσεως.

X

Τὴν πρακτικὴν ἐκτέλεσιν τῶν σχεδίων τῆς κυβερνήσεως τὴν συνενόησιν δηλαδὴ οὐτῆς μετὰ τῶν φαυλοβίων πρὸς παρασκευὴν ἀντιδικηλώσεως ἀνέλαβεν ὀξείτιμος ἐπὶ τῶν ἐσωτερικῶν ὑπουργῶς κ. Λομβάρδος ὡς ἐμπειρότερος περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ εἰς εἰκοσιτάτας σχέσεις διατελῶν μετὰ τῶν ἀναγκαζούτων εἰς τοὺς σκοποῦς τῆς κυβερνήσεως ὀργάνων. Ἡ φανερὰ αὐτῆ συμμάχια τοῦ ὑπουργοῦ Γρικουπῆ μετὰ τῶν κκεκῶρων ἀστρατηδῶν διεδόθη εἰς τὰ πέρατα τοῦ Κράτους καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ καὶ ἐνέπνευσε μὲγαλον ἐνθουσιασμόν καὶ πεποίθησιν εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ φυγοδικούς καὶ ληστὰς, ὧν πολλοὶ ἀπεφάσιον καὶ νὰ διέλθωσι τὴ σύνορα διὰ νὰ προσφέρωσι τὰς ἐκδουλεύσεις των εἰς τὴν κυβερνήσιν. Ἀνάγνωτε τὰς ἐρημερίδας.

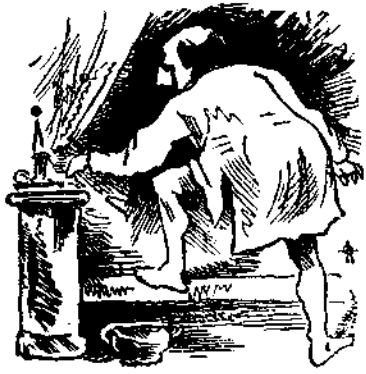
X

Ἡ ἐν ταῖς φυλακαῖς στρατολογία τῶν συμμάχων τῆς κυβερνήσεως εἶχε καὶ ἄλλον ἕνα ἰησοῦτικὸν λόγον, διαφυγόντα μέχρι τοῦδε τὴν ὀξυδέρκειαν τῶν πολλῶν. Ἐὰν ἤθελε συμβῆ καμμία σοκρὰ ρῆξις καὶ ἤθελον ἀνδραγαθῆσαι οἱ ἐστιγματισμένοι αὐτοὶ δορυφόροι τῆς, θὰ ὠδηγούντε ἐπεδεικτικῶς εἰς τὴν κατοικίαν των καὶ ἡ κυβέρνησις θὰ διεσάλπιξε τὴν ἐκπύριον με τὰ ὀργανὰ τῆς ὅτι αἱ ταρκαῖται ὠδηγήθησαν ἀμέσως εἰς τὰς φυλακάς!!

X

Καὶ ἰδοὺ ἀκόμη πῶς ἐξηγεῖται ἡ ἐπιμονὴ τοῦ πρωθυπουργοῦ θέλοντος νὰ ἐξοδεύσῃ τὸ ἑκατομμύριον τοῦ γενναιοῦδῶρου κ. Βαλιάνου εἰς εἰκοδομὴν φυλακῶν ἐντὸς τῆς πρωτεύσεως. Θέλει ὡς φρόνιμος στρατηγὸς νὰ ἔχη πλησίον τὸ στρατόπεδον τῶν πιστοτέρων αὐτοῦ δυνάμεων!

ΚΑΚΗ ΝΥΧΤΙΑ

25η προς την 26 Σηβρίου

Κουρασμένος απ' τους κόπους πήγε πλεζά 'ς την καμαρά του
'Ο καλός πρωθυπουργός μας, γόρεσε τὰ νυκτικά του,
"Εοθύσε και τὸ χερί του κ' ἐξαπλώθηκε τὰ χάρη
"Ο καήμερος νάρι νάρι.

"Εξαγνα μέσ' 'ς τ' ὄνειρό του κάποιος κρότος τὸν ξαγρίλει.
Διαδήλωσε πῶς εἶνε ὁ πρωθυπουργός τουμίλει. . .
Τί ὑχλοβοή, τί κόσμος, τί φωνάτε, τί γροδοχα, γροδοχα!
Ξετιράζεται μὲ φόβο και πετρετ' ἀπὸ τὰ ρόδοχα.

Νά! 'ς τὸ σπίτι μέσα μπήκαν οἱ ἀγρεῖοι, προχωροῦνε
Μὲ τί θάρρος τριγυρίζουν, ἴσως ψάχνουν τὰ τὸν βροῦνε...
"Εγθάσαν 'μπροστά 'ς τὴν πόρτα . . . τρεμοσβόνετ' ἡ καρδιά του
Τὸ κεφάλι του γυρίζει . . . παρ' ὀλίγο πέφτει κάτω.

Νά κ' ἀνοίγεται κ' ἡ θύρα μένει 'σὰν μαρμαρωμένος. . .
Κ' εἶνε, ποῖός; ὁ Κοσοτάκος ταπεινὰ ξεσκονομέτος.
"Ερχεται γὰρ τὰ τοῦ δόση ἀκριβέως πληροφορίας
Και τῆς ταραχῆς ἐκείνης τὰ τοῦ εἴπη τὰς αἰτίας:

— Κάτι σκόλοι ἐμαλλώναν κ' ἐγαυγίλαν μὲ μανιάρ
Συνεληθῆσαν δὲ πάντες κ' εἶνε 'ς τὴν ἄστυνομιάρ.
Πλήρης τάξις βασιλεύει εἰς τὴν πόλιν, κ' ἠμπορεῖτε
Νὰ πλαγγίσετε και πάλιν και γλυκά τὰ κοιμηθῆτε.

"Ο πρωθυπουργός συνήλθε γέμνει πάλι 'ς τὸ κρεβάτι,
Μὰ τοῦ κάκου παραδέρνει, δὲν 'μπορεῖ τὰ κλείση μάτι.
Πέρασαν ἡ νύχτα κ' ἦρθεν ἡ ἀγῆ χωρίς τὰ χάρη
"Ο καήμερος νάρι νάρι!

ΠΕΡΙΔΡΟΜΟΣ

Ο ΛΑΟΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ

Οι ἀχθοφόροι

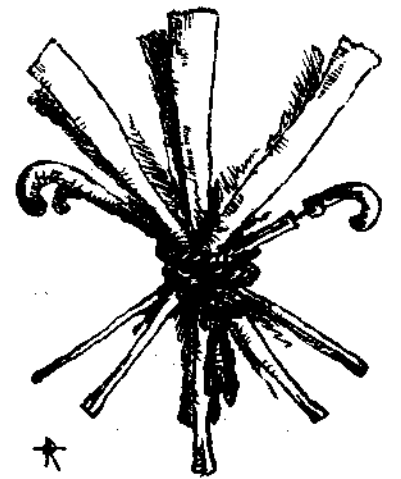
Οἱ Μαρκοβοντιῶται

Οἱ Τραλοῖ

Οἱ κατὰδικοι

Εἰς ἀνάμνησιν τῆς 26 Ἰουλίου

Η ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΠΑΡΕΔΡΟΥ

Δημοτική σκηνογραφία

ΣΚΗΝΗ Α'

ΣΗΛΥΒΡΙΟΤΗΣ (μόνος ἐν τῷ δωματίῳ του, μὲ τὸ ὑποκάμισον κἀθηται καὶ ἀναγινώσκει μετὰ προσοχῆς φύλλον λευκοῦ χαρτίου). Καλὰ ποῦ τὸν ἐσυντομεύσαμεν!... Φαντάσου νὰ εἶχα ἐλόκληρον λόγον νὰ μάθω!... Σὺν νὰ ἦμαι κανένας λογιώτατος... ἐνφ' ἐγὼ μόνον στοιχεῖω δὲς γνωρίζω τὴν γλῶσσαν. Ὁ εὐλογημένος ὁ Μεγαλάκης δὲν τὰ γράφει καὶ καθαρά. Καλὰ ποῦ εἶμαι συνθιμισμένος νὰ διαβάζω χειρόγραφα. (Βλέπει τὸ ὠρολόγιόν του). Ὁκτώ! Πρέπει νὰ πάω εἰς τὴν δημορχία. Μαρῶλα! Φέρε τὸ φράκο μου γλήγωρα. (Ἐνδύεται μετὰ πολλῆς φροντίδος ἐνώπιον τοῦ καθρέπτου). Ἡ θεωρία μου δὲν εἶνε κατὰ τῶσον ἀσχημὴ ἔγω ἀξιοπρέπειαν. Ἀπὸ τὸν κοκκινογέννη τὸν Σούτσο εἶμαι ἀσυγκρίτως καλλίτερος. Ἄς δοκιμάσω μὲ φράζ'. Τί στάσιν νὰ λάβω; Ἔτσι, καλὰ... (Μεγαλοφώνως) Μεγαλειότατε, ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων... ΜΑΡΟΥΛΑ (σταυροκοπούμενη). Τρομάρα μου! τρελλάθηκε ὁ ἀφέντης μου καὶ φωνάζει σὰν Ὀδύσεύς!...

ΣΚΗΝΗ Β'

ΣΗΛΥΒΡΙΟΤΗΣ (ἐν τῷ Δημορχεῖῳ). Ἔλα, καυμένη Μεγαλάκη, νὰ σ' ἐπὶ μὴν ἑξῆς αὐτὴ τὴ διαβολοπροσφώνησι. Δὲν σφάλῃσας μάτι, ἀδερφέ, ὅλη νύκτα ὡς ποῦ νὰ τὴ μάθω! (Μεγαλοφώνως) Μεγαλειότατε, αἱ Ἀθηναῖοι τοῦ δήμου... ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Ὁχι, ἀδερφέ, τὰ σάστις. «Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων». Νὰ τὴν τρομελετήσῃς ἀκόμη.

ΣΚΗΝΗ Γ'

ΣΗΛΥΒΡΙΟΤΗΣ (Ἐν τῷ σιδηροδρομικῷ σταθμῷ ἐν μέσῳ πλήθους ὑπαλλήλων καὶ σκαθοφόρων, κρατεῖ τὴν προσφώνησιν καὶ τρομελετᾷ χαμηλοφώνως). Μωρὲ τί θὰ 'πῆ προσφώνησι! Τρέμουν τὰ γόνατά μου! (Ἡ ἀμαξοστοιχία φθάνει κατέρχεται ὁ βασιλεὺς). Μεγαλάκη, κῦττα, καυμένη, νὰ μοῦ τὰ σφυρίζῃς ἀνὰ τὰ χάσω... ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Κουράζου, Δημορχάκη! Ἔλα δὲν εἶνε μεγάλο πρᾶγμα.

ΣΗΛΥΒΡΙΟΤΗΣ (κραυγῶν) Μεγαλειότατε!
(Ὁ βασιλεὺς ἀνασφύττει).

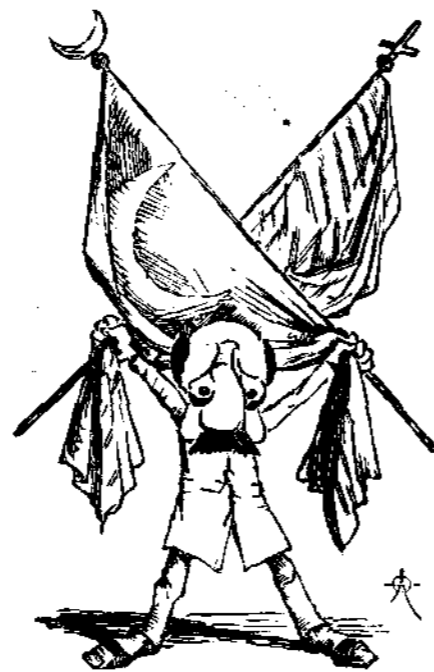
ΣΗΛΥΒΡΙΟΤΗΣ (κραυγῶν ἰσχυρότερον) Μεγαλειότατε! (Σιγῇ πρὸς τὸν Μεγαλάκην) Λέγε, καυμένη, παρακάτω, γιατί τὰ χάσα.

Ὁ ΒΑΣΙΛΕΥΣ (παρρηχόμενος) Καλὰ, καλὰ, τότε πρέπει νὰ πηγαίνωμεν.

ΣΗΛΥΒΡΙΟΤΗΣ (ἀπαρηγόρητος πρὸς τὸν Μεγαλάκην). Καὶ τότε... κρῖμα 'ς τὸ κόπο μας, κρῖμα 'ς τὴν ἀγρυπνία... ὅλα χαμένα!

ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Δὲν πειράζει τίποτε... Φέρ' τὴν νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας.

ΦΩΝΟΓΡΑΦΟΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΛΙΘΟΒΟΛΙΣΜΟΝ

Η ΚΑΤΑΡΑ

Ἔλα, καυμένη Μεγαλάκη, νὰ σ' ἐπὶ μὴν ἑξῆς αὐτὴ τὴ διαβολοπροσφώνησι. Δὲν σφάλῃσας μάτι, ἀδερφέ, ὅλη νύκτα ὡς ποῦ νὰ τὴ μάθω! (Μεγαλοφώνως) Μεγαλειότατε, αἱ Ἀθηναῖοι τοῦ δήμου... ΜΙΧΑΛΑΚΗΣ. Ὁχι, ἀδερφέ, τὰ σάστις. «Ὁ δῆμος τῶν Ἀθηναίων». Νὰ τὴν τρομελετήσῃς ἀκόμη.

Ὁ Νομάρχης

Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἄφησε τῆς κατάραις σου, καλὲ κἀν Ἀναστάση, καὶ ἀνὰ προχθές δὲ βρέθηκε μὴ πέτρα νὰ σοῦ σπάσῃ τὴ σουβ.λερὴ τὴ μύτη σου καὶ τὸ χονδρὸ κεφάλι. Ὅποτε θεὸς δοξάσαι καὶ ἔλαρα-ἔλαρα πάλι.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι

Ο ΖΩΕΜΠΟΡΟΣ

(Φανταστικὸν εἰρήγημα)

Μεταξὺ τῶν ἐπιβατῶν τοῦ εἰς Καλαμάκην ἀναχωροῦντος ἀτμοπλοίου διακρίνεται καὶ φουστανελλοφόρος τις ρωμαλέος τὸ σῶμα, τὴν δὲ μορφήν ἐμβριθῆς. Τὸ ἀτμοπλοῖον εἶχεν ἐξέλθει ἤδη τοῦ Πειραιῶς λιμένος πάντες οἱ ἐπιβάται ἐκινουῦντο, συνωμίλουν, ἐγέλων ἐπὶ τοῦ κατστρώματος, καὶ μόνον αὐτὸς ἰστάμενος πλησίον τοῦ τροχοῦ τοῦ πηδαλίου, ἐστηρίζετο σιωπηλὸς ἐπὶ τῆς χονδρῆς βακτηρίας του καὶ προτῆλου τὸ βλέμμα πέρα, εἰς τὸ βῆθος τὸ ὄριζοντος, ὅπου ἐφάνετο ὁ Λυκαβηττός καὶ ἡ Ἀκρόπολις. Ἐν τούτοις εἰς τὸν ἐπιβατῶν, γέρων κτηματίας εἰς Κορίνθου, πλησιάζας τὸν σφοδρὸν φουστανελλοφόρον ἀπέτεινε πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον μετ' ἀρελοῦς οἰκειότητος:

- Ἡ εὐγενία σου ταξιδεύεις γιὰ τὸ Μωριά ἢ γιὰ τὴ Ροῦμελῃ;
- Γιὰ τὸν Μωριά, ἀπήντησεν ἀνασφύττεις ἐκεῖνος.
- Ποῦ θὰ 'πῆ εἶσαι μωραῖτης.
- Ὁχι, ρουμελιώτης.
- Δὲν μου χαρίζεις τὸνομά σου;
- Χαράλαμπος Τριμκούκης,
- Καὶ πᾶς γιὰ δουλειά;
- Ναί, εἶμαι... ζωέμπορος.

Ἡ συνωμίλι ἐξηκολούθησεν οὕτω καὶ δὲν ἤργησε νὰ φθάσῃ καὶ εἰς τὰ περὶ πολιτικῆς. Ὁ κορινθίος κτηματίας ἦτο σφόδρα ἀντιπολιτευόμενος ὁ ζωέμπορος ἐφάνετο ὑπερασπιζόμενος τὴν κυβέρνησιν. — Οἱ φόροι αὐτοὶ μᾶς ἐβόσταν, μᾶς ἐβούλιναν, ἢ ἐπιστρατεύεις καὶ ἢ ἐφοδεύεις μᾶς ἐρρήμαζαν τὰ σπύρια μας ὅλος ὁ Μωριάς κλαίει τὴ μούρη του μοῖρα μ' αὐτὸ τὸν διάβολο ποῦ ἔχωμε ἐπάνω 'ς τὸ κεφάλι μας, ποῦ νὰ μὴν τὸν εὖρη ὁ χρόνος.

— Μὴ δὲν πταίει ἡ κυβέρνησις οὐδὲ τὰ πρόσωπα ἢ ἀνάγκη, βλέπετε...

— Ποιὰ ἀνάγκη, ποῦ νὰ τοὺς φάη ἡ ἀνάγκη... Ἦθελε, λέει, νὰ κἀν περιήγησι 'ς τὸν Μωριά; θαρρεῖ πῶς εἶνε Θεσσαλία ἐδῶ ἄμ δὲν παίρνει τὰ μούτρα του νὰ κοπιᾷ;

— Καὶ πῶς; ἤρρωσσε μᾶτην προσπάθειαν νὰ καταστειλῇ τὴν ἀνησυχίαν του ὁ ζωέμπορος, πιστεύετε καὶ σεις τὰ περὶ σημαίων γραφέντα ψεύδη;

— Τί σημαίων καὶ ξησημαίων; δὲν ἔχω ἀνάγκη ἐγὼ νὰ διαβάσω ἐφημερίδας; ζῶ 'ς τὸν τόπο καὶ τὰ ξέρω. Ἐξέρω ἀπὸ τὸν ἐαυτὸ μου ἀκόμη. Νὰ εἶχα τώρα ἄπορτῃ μου τὸν Τρικούπη σου αὐτόν, τὸν ἀρπαξὶ καὶ τὸν ἐρριχνα 'ς τὴ θάλασσα.

Ὁ ζωέμπορος ἀπισθοχώρησεν ὠχρίστας καὶ τυνέτριξε τὴν ράβδον του· ἀλλὰ μετὰ τὴν αἴφνης:

— Δὲν εἶσθε δὲ καὶ τὸν δυνάει δὲ νὰ πετᾷτε αὐτὸ τὸ θηρίον εἰς τὴν θάλασσαν.

— Μπᾶ, ἔνοια σου καὶ θὰ μὲ βοηθῶσαν ὅλοι οἱ ἐπιβάται γιὰ μὴ τέτοια ἄγια δουλειά. Αἱ δὲν λέω καλὰ; ἐφώνησε πρὸς τοὺς περὶ καθημένους· ἀν ἦταν νὰ ρίξω τὸν Τρικούπη μεσ' 'ς τὴ θάλασσα ποῦς θὰ μὲ βοηθοῦσε;

— Ἐγὼ, ἔκραξε πελωριὸς τις καπνοπώλης, ποῦ μᾶς ἐφόρτωσε σὰν γάϊδαρο τὸν καπνὸν τοῦ φόρου.

— Ἐγὼ, προσέθηκε τεινω, τὴν πυγμὴν ἐκυθόρρινος ταβερνάρης, ποῦ μᾶς σκλάβωσε τὸ κρασί.

— Ἐγὼ, ἐγὼ, ἐγὼ, ἀπήντησεν ἔτι μετὰ προθυμίας εἰκοσι φωναὶ ἀνευ δικαιολογητικῶν λόγων.

— Κ' ἐγὼ λοιπὸν θαρρεῖτε πῶς δὲν θὰ βοηθῶσα; προσέθηκε τέλος ἀρεμικνία τις καὶ κομψομένη φεσοῦ κινουῦσα ἀπειλητικῶς τὸ ὄμβρελινόν της. Τρίχα, τρίχα θὰ τοῦ μαδοῦσα τὸ μoustάκι τοῦ μασκρά, ποῦ μᾶς ἔβανε φόρο καὶ φόρο καὶ τελῶνια καὶ παρατελῶνια 'ς τῆς ντυνέλλαις καὶ 'ς τὰ φουστάνια, νὰ μὴν μπορῇ νὰ ντυθῇ κατὰ πῶς πρέπει μὴ νοικοκυρὰ ἀξιοπρεπῆς.

Ὁ Χαράλαμπος ἤλλαξε χρώματα εἰς ἐκίστην ἐπιφώνησιν ὡς ἄνθος ὀρνεοσίας. Ἄλλ' εἰς τῶν περισταμένων ἀνεφώνησεν αἴφνης ἐκπληκτος:

— Καλὲ ἔγει δίκαιον αὐτὸς ὁ κύριος μετ' ἡς φουστανελλαις νὰ εἶνε τρικουπιστής.

— Γιατί;

— Μοιάζει τὸ μούτρο του φοβερὰ μὲ τὸ μούτρο τοῦ Τρικούπη.

Ὁ Χαράλαμπος ἤρρωσσε νὰ τὰ χάνη.

— Ἐγὼτε λάθος, ἐτραύλισεν, ἐμένε οὔτε συγγενῆς μου εἶνε, οὔτε γνωριμὸς μου κᾶν.

— Μπᾶ, μπᾶ, εἶπε προπετῶς ἡ φεσοῦ, τέτοια μούτσουνα ἔχει ὁ πρωθυπουργός; Μάχι μου ὠμορφιάς!...

Ὁ δὲ ζωέμπορος ἐξηκολούθει διακαρτερῶμενος ἐνφ' ἐπιφώνησιν προσηλοῦντο ἐπ' αὐτοῦ τὰ βλέμματα τῶν ἐπιβατῶν ὅλων.

— Καὶ ἔπειτα νὰ σὰς 'πῶ τὴν ἀλήθειαν, ἐγὼ ἐκ πεποιθήσεως μόνον ὠμίλητα ὑπὲρ τῶν μέτρων τῆς κυβερνήσεως ἐν μέρει...

— Καθόλου! ὅλα τῆς εἶνε στραβὰ καὶ ἀνάποδα, ἐκράυγαζε στεντυριῶς ὁ οἰνοπώλης.

— Πιθάνον, πολὺ πιθανόν, εἶπε ταπεινῶς ὁ Χαράλαμπος. Ὅσον δὲ τὸ ἄτομον τοῦ πρωθυπουργοῦ... οὔτε τὸ ἐκτιμῶ, οὔτε τὸ ὑπολήπτωμι...

— Εἶν' ἓνα χαμῆνο κορμί, εἶπεν ὁ Κορίνθιος.

— Πλὴ πιθανόν.

— Θαρρεῖ πῶς τὰ ξέρει ὅλα καὶ δὲν ξέρει νὰ μοιράσῃ δύο γαῖ-δουριῶν ἄχυρο, ἀνέκραζεν ἕτερος.

— Πιθάνωτατον.

— Εἶνε χοντροκέφαλος καὶ πεισματάρης σὰν μουλᾶρι, προσέθηκε θρασείως ὁ καπνοπώλης.

— Ὅλα εἶνε πιθανὰ ἐγὼ δὲν τὸν γνωρίζω... Τί μὲ μέλει δὲ τὸ κάτω κάτω διὰ τὴν πολιτικὴν, ἄς εἶνε καλὰ τὰ βῶδια μου καὶ τὰ λογά μου.

Καὶ ταῦτα εἶπὼν ἐν μέσῳ γενικοῦ φθορισμοῦ, ὅτι αὐτὸς ὁ φουστανελλᾶς ὁ ζωέμπορος ἠμοιάζει πολὺ τοῦ Τρικούπη, κατῆλθεν εἰς τὴν κοκέτταν τοῦ προαρτισθεὶς ὅτι ἤρρωσσε νὰ τὸν πιάνη ἢ θάλασσα καὶ δὲν ἀνεφάνη πλέον.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν περὶ λόγων ἀρὰς μίᾳ ἄμαζα ἐστάθμευσε πρὸ τῆς θύρας τοῦ πρωθυπουργικοῦ οἴκου καὶ ἐξ αὐτῆς φουστανελλοφόρος τις κατῆλθε.

Ὁ κύριος Πρόεδρος λείπει· εἶνε σὲ ταξίδι, εἶπεν ὁ κλητῆρ.

— Κάνε τὴ δουλειά σου, Μῆτσο, ἐγὼ εἶμαι, ἀπήντησεν ἐκεῖνος καὶ εἰσῆλθε εἰς τὸν οἶκον πρὸς μεγίστην ἐκπληξιν τοῦ κλητῆρος.

Ἀνελθὼν εἰς τὸ δωμάτιόν του ἀσφορητὴ ἐρριφθὴ κατὰκοπος ἐπὶ τοῦ ἀνακλιντροῦ.

— Τίποτε, τίποτε, ἐψιθύρῃσε περίλυπος. Καὶ μὲ ὄλην τὴν καλὴν συμβουλήν τοῦ θεοῦ Ἀποστόλη, ὁ ἴππος μου ἔφερε καὶ ταῖς φουστανελλᾶς αὐτάς ἀπὸ τὸ Μεσολόγι, ἀδύνατον νὰ ταξιδεύω εἰς Πελοπόννησον ἰσογνήτο.

Ὅλοι μὲ γνωρίζουν ἀπὸ τὰς φωτογραφίας μου, ἀπὸ τὰ παλιὰ ἀγαρήχαρτα ποῦ μὲ εἶχαν ζωγραφισμένον ἀπὸ τὰ φύλλα τοῦ Ἀσμοδαίου. Τί ὑποπτεῖ κανεὶς ὅταν εἶνε ἐνδοξός!...

Ἡ κοινὴ γνώμη εἶνε ἐναντίον μου· δὲν ἔχω κινεῖν φίλον ἐκτός τῶν ὑπαλλήλων μου καὶ ἂν ὑπὸ τὴν φουστανελλᾶν ἀναγνωρισθῶ φοβοῦμαι μὴ πᾶσι ὅτι ὁ ὄνος τοῦ μύθου ὁ περιβληθεὶς δορᾶν λέοντος. Ἐλαβα τοιοῦτον μᾶθημα μέσα εἰς τὸ ἀτμοπλοῖον, ὥστε χωρὶς νὰ ἀποβιβάσθω κᾶν εἰς τὸ Καλαμάκι ἐγάρτισ ὅπως μὲ τὸ ἴδιον. Κατάρτα αὐτὸ τὸ ταξίδι τῆς Πελοποννήσου. — Ἄς μὴνύτω τοῦ Βασιλείου. Πρέπει νὰ τὸ οἰκονομήσωμεν ἐν τούτοις ὅπως ἡμπορέσωμεν.

Τὴν ἐπομένην πρωῒν ἡ Ὁρα ἀέγραψε ὡς πρώτην εἰδήσιν τὰ εἴης:

«Διὰ τοῦ χθεσινῶ ἀτμοπλοίου ἀπῆλθεν εἰς Πελοπόννησον ὁ κ. πρωθυπουργός. Μεθ' ὅλας δὲ τῆς φωνατικῆς τῆς ἀτιπολιτευομένου τύπου, ἔτυχεν ἀρίστης ὑποδοχῆς ἐν τῷ ἀτμοπλοίῳ καὶ πλείστοι τῶν ἐπιβατῶν συνωμίλησαν ἐγκαρδίως μετ' αὐτοῦ, μολοντι οὐδεὶς τὸν ἀνεγνώρισε, διότι ἐταξείδευεν ὄλιως ἀνεπισήμως καὶ ἰσογνήτο. Ὁ κ. πρωθυπουργός ἐνεκε, λόγων ὑπηρεσίας ἀπέσχε νὰ ἐκτείνῃ πέραν τοῦ Καλαμακίου τὸ ταξείδιόν του, ὅπερ προαμνηνύτω θριαμβευτικὸν καὶ ἐπανήλθε διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου τὴν ἐσπέραν.»

ΠΕΡΙΦΟΜΟΣ.

ΘΟΥΡΙΟΝ

Με μιά κάππα βαρεζά εις τὴν πλάτη,
 μὲ νερμποῦτι σὲ χέρι θρασύ,
 ἔς τὴν ὁδὸν τοῦ Ἑρμοῦ, ἔς τὸ καλάτι
 τὸν Τρικούπη φυλάττω — «τίς εἶ;»

Δεληγιάννης ἄν ἔβγη ἔμπρός μου,
 θέλεις θέσι, τοῦ λέγω, καὶ σὺ,
 καὶ ἐκεῖ παρουσία τοῦ κόσμου
 τοῦ τινάζω πέτ' ἔξη — «τίς εἶ;»

Κάπον, κάπον καμμία παράτα,
 — ἄχ! ποδὸς ψεύστης τὸ χρῆμα μισεῖ; —
 μὲ νερμποῦτι μὲ φέρνει ἔς τὴ σφάτα
 καὶ φωνάζω εἰς ὄλους — «τίς εἶ;»

Σὰν ἰδῶ καμμά μαύρη πατζέρα
 εἴτ' ὀλόκληρη εἶτε μισή,
 ὡσὰν τράγος πηδῶ ἔς τὸν ἀέρα
 καὶ τὴν κάρω κομμάτια — «τίς εἶ;»

Μόνον διαβιβαίνον ἔμπρός μου
 φαλμυδία, γαλότζα, πυρσοί,
 ὁ Τρικούπης περῆ ὁ θεός μου,
 τότε μόνον δὲν λέγω — «τίς εἶ;»

GUERRIER

Μετὰ τὴν ἐκ Κυθήρων ἐπάνοδόν του τιμᾷ ἐνίοτε διὰ τῆς πα-
 ρουσίας του τὸς ἐσπερίδας τῶν νευροσπάτων τοῦ Χόλδεν καὶ ὁ
 ἀγγλομαθὴς βουλευτὴς κύριος Κασσιμάτης. Καὶ οἱ εὐτυχεῖς παρα-
 καθήμενοι αὐτῷ ἀκροῶνται μετὰ προσοχῆς τὸν μελλίρρυτον ρήτορα
 ἔρμηνεύοντα αὐτοῖς ἀκριβῶς τοὺς ἀγγλικούς διαλόγους τῶν πλαγ-
 γόνων.

Αἱ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουν ὅτι κλοπὴ διὰ ρήξεως ἔλαβε χώραν
 ἐν τῷ ταχυδρομείῳ. Περίεργον! Μέχρι τοῦδε ἦτο γνωστὸν τὸ δη-
 μόσιον τοῦτο κατὰσθημα ὡς ἐργαζόμενον μεθ' ὅσφ τὸ δυνατὸν ὀ-
 λιγωτέρου θορύβου.

Ὁ κυριώτερος τῶν ἀγρίων, οἵτινες ἐπέφερχν τὰς γνωστὰς ἐν τῷ
 ζυθοκωλιεῖ Δάγλαρη ἐπὶ τῆ ἀναρτήσει τῶν μαύρων σημαϊῶν

σκηνῶς, ἀστυνομικὸς κλητὴρ ἐκκληίτο Χῆρος. Ἡ ἱστορικὴ περὶ
 τῆς διασώσεως τῆς ἀρχαίας Ρώμης παράδοσις συνεχίζεται ἤδη
 διὰ τῆς ὑπὸ τοῦ γενναίου κλητῆρος διασώσεως τοῦ ἀπειλουμένου
 ὑπὸ τῶν στασιαστικῶν ἐκδηλώσεων τοῦ κ. Δάγλαρη πρωθυπουργ-
 οῦ Καπιτωλείου.

Χριστόττον ὄνομα βουλευτοῦ μᾶς ἐδώρησεν ἐσχάτως ἡ ἐπα-
 ναληπτικὴ ἐκλογὴ Καρδίτσας. Ὁ νεοφώτιστος βουλευτὴς καλεῖ-
 ται Καζαμπάκας. Οἱ γραμματεῖς τῆς μελλούσης συνόδου πρέπει
 ν' ἀρχίσουν ἀπὸ τώρα προγυμναζόμενοι εἰς τὴν διάκρισιν αὐ-
 τοῦ ἀπὸ τῆς ἐπαρχίας, ἥτις ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἐκλέγῃ τὸν κ.
 Μάνδαλον.

Βοηθὸς δημοσιογράφος καταχωρίζει εἰς τὴν ἐφημερίδα του ὡ-
 ραίαν ρεκλάμην νεοσυστάτου ξενοδοχείου.

Συναδέλφους αὐτοῦ συναντῶν τὸν πρῶτον
 — Καλὰ τάγραφες, ἀλλὰ ἐμεῖς καὶ χωρὶς νὰ τοῦ γράψουμε
 θὰ φᾶμ' ἐκεῖ.

— Ἄμ' ἐγὼ θὰ κατοικήσω! λέγει ὁ πρῶτος μετ' οἴκου πα-
 ρατηρῶν τὸν συναδέλφον του.

ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ (HOTEL ROYAL)

Εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ, παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συν-
 τάγματος εἰς τὸν κεντρικώτερον δρόμον καὶ ἐπὶ τῆς καλλιτέρας θέ-
 σεως ἀνωθεν τοῦ καταστήματος ἀρχαιοτήτων Μίνερνα. Μόνον ἐκ
 τῶν καλῶν ξενοδοχείων μᾶς εἰσάγει τὸ ἀμερικανικώτατον σύστημα
 τῆς εὐθηνίας συνηνωμένης μετὰ τῆς ἀνεύσεως, τῆς φιλοκαλίας, τῆς
 προθύμου ὑπηρεσίας καὶ ὄλων τῶν ἄλλων ἀπαραίτητων διὰ πᾶν ἀν-
 θρωπίνον ξενοδοχείον συστατικῶν, ἅτινα συνηθως τὸσφ ἐπουσιώδη
 θεωροῦνται εἰς τὰ ἰδικὰ μᾶς. Εἶνε ἰδίως μοναδικὸν διὰ ξένους. Καὶ
 κεῖται παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ,
 ἈΝΩΘΕΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΜΙΝΕΡΝΑ.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ παρὰ τὴν πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος
 μέγα τοῦτο καὶ γνωστότατον κατὰσθημα ἡμερῶν πλουτιζόμενον
 καὶ τελειοποιούμενον κηλίσταται ἐπάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν. Ἰσχύ-
 σαν ἰδιαίτερον ἐργαστάσιον φακέλλων δύναται νὰ ἐκτελῇ παραγγε-
 λίαις τοιοῦτων με τιμὰς 20 τοῖς %, κατωτέρας ἐκείνων. Ὅλα τὰ
 εἶδη τῆς γραφικῆς εὐρίσκονται ἐν αὐτῷ. Κονδυλοφόροι τῶν ἰδιορρε-
 μοτέρων γούστων καὶ σχημάτων, πένναι, σφραγίδες χαρασσόμεναι
 ἐνταῦθα, ἐπισκεπτήρια ἐκτυποῦνται στιγμιαίως καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα
 ὅλα κάλλιστα καὶ εἰς τιμὰς πάντοτε συγκαταβατικὰς.

ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ N. ΜΟΝΤΕΣΑΝΤΟ

Τὸ γνωστὸν τοῦτο καὶ κάλλιστον οἴνοπωλεῖον μετεφέρθη ἐκ τῆς
 τέως ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μοῦσῶν θέσεώς του εἰς τὴν γειτονικὴν ὁδὸν
 Βουλῆς εὐρύτερον ἤδη καὶ μᾶλλον ἀνετον δεχόμενον τοὺς πολυπλη-
 θεῖς πελάτας του.